

σεως τοῦ Δικαστηρίου Ἡλείας. Οἱ ἐνιστάμενοι ἐξέφρασαν παρὰ πονα, ὅτι βία, πίεσις, ἐκφοβισμῶ, φόνοις κλπ. οἱ ἀντίπαλοι ὑπερίσχυσαν αὐτῶν, καὶ δὴ ὅτι καὶ τὸ πρόγραμμα τῆς ἐκλογῆς προσκρόντως δὲν ἐδημοσιεύθη. Ταῦτ' ὅλα ἀρδην ἐξελέγχονται ψευδῆ διὰ τῆς ἐν λόγῳ ἀποφάσεως, ὃ δὲ ὑμέτερος ἀνταποκριτῆς ἀποδεικνύεται φιλαλήθης, ἀπατρίαστος· διότι εἰς οὐδεμίαν φατρίαν πραγματικῶς ἀνήκει· δι' αὐτῆς γίνεται πλέον καταφανές ὅτι ἡ ἐκλογὴ διενηργήθη ἐν πλήρει νομιμότητι, καὶ ὅτι ἀδίκως αἱ ἀρχαὶ τοῦ τόπου τυκοφαντοῦνται. Δημοσιεύοντες κ. Συντάκτα, τὴν ἀπόφασιν ταύτην πιστεύω, ὅτι τὸν κατασυκοφαντούμενον ἐπὶ ὀργίοις Δῆμον τῶν Αἰτρινῶν ὑπερασπίξεσθε, καὶ τὸν τόπον ἐξαγνίζετε ἀπὸ τῆς ἀποδιδομένης αὐτῷ μομφῆς προερχομένης ἐκ μικρολόγου ἐκδικήσεως, καὶ ταπεινῆς. Ἄλλως τε αἱ σκέψεις αὐταὶ τοῦ δικαστηρίου προῖον μελέτης ἐπισταμένης, δύναται δημοσιεύομενα νὰ παραστήσουν τὴν ἀλήθειαν γυμνὴν πρὸς ἐκείνους, οἵτινες πιστεύουσιν ὅτι πᾶν ἄλλο συνετέλεσεν εἰς τὴν ἥτταν τῶν Αὐγερινῶν καθ' ἅπασαν τὴν ἐπαρχίαν, ἢ ἡ τῶν κατοίκων αὐτῆς ἐπὶ τῇ πολιτείᾳ αὐτῶν ἀπογοήτευσιν.

Ἡλεῖος

ΣΥΛΛΗΨΙΣ ΟΛΟΚΛΗΡΟΥ ΔΙΟΙΚΗΤΗΡΙΟΥ

(ΤΟΥ ΕΙΔΙΚΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ)

Ἀπὸ Μακεδονίαν, 26 Ἰουλίου.

Ἡ κατάσταση τῆς δημοσίου ἀσφαλείας ἤρξατο καὶ πάλιν διαταρασσομένη ἐν Μακεδονίᾳ. Οἱ λησταὶ ὅμως τὴν φορὰν ταύτην φαίνεται ἠνιόησαν τίνας πρέπει νὰ συλλαμβάνωσι καὶ τιμωρῶσιν.

Ἐκ Φλωρίνης ἀγγέλλεται μοι ἡ ἐξῆς σοβαρὰ ληστοπρα-

ξία. Αἱ ὑπὸ τὸν γνωστὸν ἀρχιληστήν Ναοὺμ Κοράναν ἠνωμένοι συμμορία συγκροτούμεναι ἐξ 90 ληστῶν· εἰσελάσασαι κατὰ τὴν 16ην ἰσταμένου εἰς τὴν πόλιν Φλώριναν, ἔδραν τοῦ ἐμωνύμου Καϊμακαμλικίου, ἀπήγαγον ἐξ αὐτοῦ τοῦ Διοικητηρίου τὸν Καϊμακάμην (Ἐπαρχιν), τὸν Καδῖν (Θρησκευτικὸν ἀρχηγόν) καὶ 4 μέλη τοῦ Μετζλίσου (ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου), ἦτοι ἀπάσας τὰς ἀρχάς.

Ἐπαρχηγοί, οὕτως εἶπεν, τῆς συμμορίας ταύτης εἰσὶ μετὰ τὸν Καρὰ Ναοὺμ οἱ ἐξῆς: Γεώργιος ἀδελφός τοῦ Νίκου, Μιχάλης ἐκ Μεγαρόβου, Ρεδίφης τις, χριστιανοί, καὶ εἰς Τουρκαλθανός Ρακῆπ τοῦνομα, ἅπαντες καταγόμενοι ἐκ τῶν ὀθωμανικῶν ἐπαρχιῶν. Μετὰ τὴν σύλληψιν καὶ ἀπαγωγὴν τῶν ἀνωτέρω προσώπων ἀπηύθυναν οἱ ἀρχηγοὶ ἐπιστολὴν ἐνσφράγιστον πρὸς τὴν πλησιόχωρον διοικητικὴν ἀρχὴν, ζητοῦντες ὡς λύτρα πρὸς ἀπελευθέρωσιν τῶν αἰχμαλώτων τὸ ποσὸν ἐν ὄλῳ μὲν 16,000 λίρας ὀθωμανικᾶς, ἦτοι δρ. 368,000, διακεκριμένως δὲ 6,000 λίρας παρὰ τὸν συγγενῶν καὶ εἰκείων τῶν αἰχμαλώτων καὶ 10,000 λίρας παρὰ τῆς κυβερνήσεως τῆς Α. Α. Μ. τοῦ Σουλτάνου, τοῦτο δὲ ὅπως ἀποδείξωσιν ὅτι αὐτὴ δὲν δύναται οὔτε τοὺς ἑαυτῆς ὑπαλλήλους νὰ προστατεύσῃ.

Ἐκ Σερρών μᾶς ἠγγέλθη πρὸς ἡμερῶν ἡ ἐπομένη βάρβαρος πρᾶξις διαπραχθεῖσα ὑπὸ τῆς συμμορίας τοῦ ὀνομαστοῦ διὰ τὴν ἀγριότητά του καταστάντος ἀρχιληστοῦ Ζεμπέλ. Οὗτος ἐκδικούμενος τὸν θάνατον τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ Κουτσουκ-Ζεμπέλ, φονευθέντος πρὸ τίνος ἐν τινι μετ' ἀποσπάσματος συμπλοκῆ κατῆλθε μετὰ τῆς συμμορίας του εἰς τοὺς ἀγρούς τῆς κώμης Βροντοῦς, τῆς ἐπαρχίας Σερρών, ὅπου συλλαβῶν τὴν οἰκογένειαν τοῦ ἱερέως παππᾶ Ἰωάννου κατέσφαξεν αὐτήν. Τὰ θύματα τοῦ ἀγρίου Ζεμπέλ ὑπῆρξαν δύο κόραι τοῦ ἀτυχοῦς ἱερέως ἡλικίας 18—23 ἐτῶν καὶ δύο παῖδες ἡλικίας 15—16 ἐτῶν.

Μετὰ τὸ φρικῶδες τοῦτο κακούργημα αἱ πολιτικαὶ καὶ

τῆς ἐμάντευσε τὸ αἷτιον τῆς ἐλευσεώς της εἰς τὸ δωμάτιον αὐτῆς.

— Ἐρριέττη, εἶπεν ἡ βαρόνη διὰ φωνῆς τρεμούσης, τί μανθάνω; Ὅπως μὴ διαταράξω τὴν ἡτυχιάν σου, ἐνόμισα καθῆκόν μου νὰ κρύψω τὴν αἴτησιν τοῦ κ. Πέδρου ὁ πατήρ σου ἦτο ὀλιγώτερον ἐχέμυθος, σοὶ ἐπληροφόρησεν. Ἄλλὰ δὲν εἶναι τοῦτο μόνον. Τρόντι παρεδέχθη, τὴν αἴτησιν τοῦ νεανίου τούτου, τὸν ὁποῖον μόλις γνωρίζομεν;

— Μάλιστα, ἀγαπητὴ μητέρα.

— Ἄ! ἐπεφώνησεν ἡ βαρόνη, ἔπρεπε ν' ἀκούσω καὶ τοῦτο ἀπὸ τοῦ στόματός σου ἵνα τὸ πιστεύσω!

Χωρὶς λοιπὸν νὰ ζητήσῃ τὴν συμβουλὴν μου, χωρὶς νὰ μάθῃ; ἐὰν δὲν ἀντιτάσσωμαι εἰς τὸν γάμον τοῦτον, συνήντα; νὰ νυμφευθῇ; τὸν Πέδρο;

Ἡ νεᾶνις ἐμεινε σιωπηλή.

— Ἄ! ναι, ἀλλὰ δὲν μ' ἀγαπᾶς πλέον; ἀνέκραξεν ἡ βαρόνη διὰ σπαρακτικῆς φωνῆς.

— ὦ! μητέρα, μητέρα! εἶπεν ἡ Ἐρριέττη διὰ φωνῆς ὀδυνηρᾶς ριπτομένη ἐπὶ τοῦ τραχήλου τῆς μητρὸς αὐτῆς.

Ἡ βαρόνη περιεπτύξατο αὐτὴν πυρετωδῶς.

— Μάλιστα, κόρη μου, Ἐρριέττη μου, ἐψιθύρισε, ναι μὲ ἀγαπᾶς ἀκόμη, θὰ μὲ ἀγαπᾶς πάντοτε! Ἄλλὰ παρατήρησόν με κατὰ πρόσωπον... νὰ, τοιοῦτοτρόπως. Δι' ἐκπλήξεως δὲν ἔχει οὕτω; ἀπέσπασαν ἀπὸ σοῦ μίαν ὑπόσχεσιν; Ἄλλὰ διὰ τοῦτο ἀκριβῶς καὶ δὲν εἶσαι ὑπόχρεως... Ἄλ-

λως, ἐγὼ δὲν συναινῶ, καὶ δὲν θὰ συναινέσω ποτέ. Ὁ ἀποπέμφωμεν τὸν κύριον τοῦτον Κάσττορα ὅθεν ἦλθεν.

— Ἀγαπητὴ μητέρα, ἀπήντησεν ἡ Ἐρριέττη, θὰ νυμφευθῶ τὸν κ. Κάσττορα.

— Ἄ! δυστυχῆς παιδίον! ἀλλὰ δὲν ἀγαπᾶς τὸν ἄνθρωπον τοῦτον!

— Ὅχι ἀκόμη, μητέρα μου, ἀλλὰ θὰ τὸν ἀγαπήσω.

— Ὅχι, ὄχι, ἀδύνατον, δὲν δύνασαι ν' ἀγαπήσῃς τὸν Κάσττορα, ἐπειδὴ ἀγαπᾶς ἄλλον.

Ἡ νεᾶνις ἠσθάνθη φρικίασιν ἐφ' ὄλου τοῦ σώματός της.

— Ἐνα ἄλλον! εἶπε.

— Μάλιστα, ὑπέλαθεν ἡ βαρόνη μετὰ δυνάμει, ἀγαπᾶς τὸν Λυκογιάννην, ὁ ὁποῖος ἔσωσε τὴν ζωὴν σου, ὁ ὁποῖος σὲ ἀπέδωκεν εἰς τὴν μητέρα σου, εἶναι ὁ Λυκογιάννης, τὸν ὁποῖον ἀγαπᾶς.

Ἡ Ἐρριέττη προσβληθεῖσα καιρίως ἔσχεν ἐν τούτοις τὴν δύναμιν ν' ἀπαντήσῃ, ἀλλὰ διὰ φωνῆς λειποψυχούσης.

— Ἐπάρχει ἐν ἐμοὶ διὰ τὸν Λυκογιάννην, μητέρα μου, ζωηρὸν αἶσθημα εὐγνωμοσύνης, τὴν ὁποῖαν θὰ φυλάττω πάντοτε, ἀλλὰ... ἀλλὰ δὲν τὸν ἀγαπῶ.

Ἡ Ἐρριέττη ἀπήγγειλε τὰς τελευταίας ταύτας λέξεις διὰ φωνῆς τοσοῦτο ἀσθενοῦς, ὥστε ἡ μητέρα αὐτῆς μόλις τὰς ἤκουσε.

— Λέγεις ὅτι δὲν ἀγαπᾶς τὸν Λυκογιάννην, Ἐρριέττη; Τοῦτο ἀκριβῶς εἶπες πρὸ ὀλίγου;

στρατιωτικά αρχαί Σερρών ἐκινήθησαν ἐκπέμψασαι κατὰ τῆς ἀνθρωποκτόνου συμμορίας στρατιωτικὴν δύναμιν, ἥτις, κατὰ τὰς ἐκθέσεις τοῦ διοικοῦντος τὴν στρατιωτικὴν ταύτην δύναμιν ἀξιωματικοῦ, συγκρουθεῖσα μετὰ τῶν ληστῶν δὲν ἀπέφερε δυστυχῶς τὸ ποθοῦμενον ἀποτέλεσμα. Οἱ λησταὶ ἐπύλαισαν λυσσῶδῶς τηρήσαντες τὰς θέσεις των, φονεύσαντες τέσσαρας καὶ πληγῶσαντες ἕξ στρατιώτας, ἀπολέσαντες δ' οὔτοι κατὰ τὰς αὐτὰς ἐπισήμους ἐκθέσεις τέσσαρας συμμορίτας. Ἰνὴ ὦμεν ὅμως ἐν τῇ ἀληθείᾳ δεῖον νὰ διπλασιάσωμεν τοὺς πρώτους ἀριθμοὺς τῶν φονευθέντων.

Καὶ ἄλλοθεν καθ' ἐκάστην ἀγγέλονται ληστοπραξίαι, αἵτινες ὡς συνήθεις παραλείπονται.

Γ. Γ. 27 Ἰουλίου. Ταύτῃ τῇ στιγμή πληροφροῦμαι ὅτι στρατιωτικὴ δύναμις προσέβαλε τὰ ἠνωμένας συμμορίας τοῦ Ναοῦ καὶ ὅτι κατὰ τὴν συμπλοκὴν ἐφρονεῖται ὁ Καϊμακάμης.

ΔΡΑΜΑΤΟΚΡΙΤΙΚΑ

Κύριε Ὀνούλου, ὄχι

Ἄπαντῶ εἰς τὰ ἐν τῷ «Μὴ Χάνεσαι» γραφέντα ὑφ' ἡμῶν ὅχι διότι δὲν ἔτυχον τῆς ὑμετέρας ἐπιδοκιμασίας (διότι τούτο εἶναι ὑμέτερον δικαίωμα) ἀλλὰ διότι μὲ κατακρίνετε ὡς μὴ σεβασμένον ποιητὰς καὶ συγγραφεῖς τοὺς ὁποίους ὑπολήπτομαι καὶ μελετῶ πάντοτε. Οὐδένα τούτων ἀηδιάζω καὶ περιφρονῶ, ὡς λέγετε, ἐπιαιρόμενος τῇ ἐμῇ ποιητικῇ δυνάμει, ἀλλὰ πιστεύω, ὡς καὶ ὑμεῖς βεβαίᾳ ὁ κριτικός, ὅτι τὸ ἔπος δὲν εἶναι δράμα· τὸ δὲ δράμα τοῦ κ. Βερναρδάκη ἔχον πλεῖστα ὅσα τὰ ἡμαρτημένα καὶ κατὰ τὴν τέχνην καὶ κατὰ τοὺς χαρακτήρας καὶ ἐν τῷ πιθανῷ καὶ φυσικῷ, ὅπερ περιμένει μὲν ὁ θεατὴς καὶ ὁ ἀναγνώστης, βλέπει δὲ καὶ ἀκούει ἀπίθανα, ἀφύσικα καὶ παρατράγωδα, στηρίζεται μόνον ἐπὶ τῶν ἐκ τοῦ Μάρθου τοῦ Σαίξπηρου δανεισθεισῶν, καὶ ἐπίτηδες ἀπὸ τῆς Σκωτίας εἰς τὰ Ἰωάννινα μετακομισθεισῶν μαγισσῶν καὶ τοῦ ἔπους τῆς Νάσας.

Ἄλλως τε εἶναι ἀνάστημα νὰ κρίνητε ὡς οἱ κριταὶ τοῦ 1874 οἵτινες ἀπέρριψαν τὴν ἀξιόλογον τραγωδίαν τοῦ κ. Γ. Φραγκιά

τὸν «Ἰούλιον Βρόυτον», διότι τὴν αὐτὴν ὑπόθεσιν ἐξετραγώδησε καὶ ὁ Βολταῖρος.

Ἐν τούτοις τολμῶ, κ. Ὀνούλου, νὰ σᾶς παρακαλέσω νὰ λάβετε ὑπομονὴν μέχρι τῆς ἐκδόσεως τοῦ ἔργου μου· τότε δὲ κρίνατέ το κατὰ τοὺς κανόνας τῆς ὑμετέρας κριτικῆς, οἵτινες βεβαίως ὁμοιάζουσι τοὺς κανόνας τοὺς αἰωνίους καὶ ἀμεταβλήτους τῆς κριτικῆς ἀπὸ Ἀριστοτέλους μέχρις ἡμῶν. Θέλετε τότε πεισθῆ ὅτι δὲν εἶναι παρωδία τῶν τοῦ κ. Ἀντωνιάδου καὶ Βερναρδάκη· ἐκτός ἂν τοιαύτης εἶναι, κατὰ τὴν ὑμετέραν ὅμως κριτικὴν, τὸ ὀνομάζειν διὰ τῶν αὐτῶν ὀνομάτων τὰ αὐτὰ ὀνόματα ἥτοι τὴν Εὐφροσύνην Φροσύνην καὶ τὸν Μουκτάρ Μουκτάρ κτλ.

Τελευταῖον δὲ λέγω ὅτι δὲν εἶνε ἴσως δίκαιον τὸ καταδικάζειν τὸ δράμα καὶ τὸν ποιητὴν αὐτοῦ ἕνεκα ἀμελετήτου καὶ ἀπρσοτοιμάστου διδασκαλίας.

Δέξασθε κτλ.

I. Σ. Φαραντάτος.

ΤΟ ΜΗ ΧΑΝΕΣΑΙ ΠΑΝΤΟΥ

Τορπῆλαι τῆς ξηρᾶς. Ἐξ Ἑλβετίας τὸ μήνυμα.

Εἰς τὸ Ὀπλοστάσιον τῆς Βέρνης ἐδοκιμάσθη μία τοιαύτη χειροστορπίλλα, ἐφεύρεσις ἐνὸς λοχαγοῦ Ζούμποιτς. Τὰ γινόμενα πειράματα διὰ τοῦ νέου τούτου ὅπλου ἐπέτυχον θαυμάσια. Τριανταδύο ἀντικείμενα κατεργάγησαν καὶ ἐσκορπίσθησαν εἰς τὸν ἀέρα. Ἡ ἐξεταστικὴ διὰ παμψηφίας ἐνέκρινε τὴν παραδοχὴν τοῦ νέου ὅπλου, ὅπερ δὲν ζευροῦμεν πῶς θεωρεῖται ὑπὸ τοῦ ἐφευρέτου ὡς ἀμυντικόν, ἀφοῦ εἶνε τόσο ἀχρεῖον ἐπιθετικόν. Μετὰ τὴν ἐφεύρεσιν τῶν χειροστορπιλλῶν, καιρὸς νὰ προσκληθῆ εἰς τὴν διεύθυνσιν τοῦ ὑπουργείου τῶν στρατιωτικῶν ὁ κ. Μπούμπουλης.

Ἐμπόριον παιδῶν. Ἐν Νέα Ὑόρκη εἰς τὴν τάξιν τῶν ἐμπόρων καὶ ἐνίοτε μεγαλεμπόρων κατατάσσονται καὶ

Ἡ νεᾶνις ἀπήντησε διὰ κινήσεως τῆς κεφαλῆς.

— Ψεύδουσαι! ψεύδουσαι! ἐπεφώνησεν ἡ βαρόνη.

Ἐπὶ τὸ πύρινον βλέμμα τῆς μητρὸς τῆς ἡ Ἐρριέττη ἀφῆκε νὰ ρεῦσῃ τὰ δάκρυά τῆς.

— Ἄ! ὑπέλαβεν ἡ κυρία Δεσιμαῖου, δὲν δύνασαι νὰ ὑπέρασπισθῆς!

Ἡ νεᾶνις ἠνωρθώθη.

— Μητέρα μου, εἶπέ διὰ φωνῆς ἡδέιας, βραδέως, θά νυμφευθῶ τὸν Κάστορα.

— Ὁχι, ὄχι!

— Τῆ συναινέσει σας, τὴν ὁποίαν θὰ δώσετε, ἀγαπητὴ μητέρα.

— Οὐδέποτε! ἀκούεις, Ἐρριέττη; οὐδέποτε θὰ συναινέσω εἰς τὸ συνοικεῖσθαι τοῦτο! Ἀλλὰ πῶς λοιπὸν ἠδυνήθησαν νὰ μεταβάλωσιν οὕτω τὴν θυγατέρα μου; Δυστυχῆς, δυστυχῆς παιδίον!

— Μητέρα μου, μητέρα μου!

— Ἰδιόμορον, θὰ δυνήθω νὰ σὲ ὑπερασπίσω κατὰ τὸ πατρός σου καὶ καθ' ἑαυτῆς.

Καὶ καταλαβοῦσα τὸν βραχιονά τῆς ἐκλόμισε μετὰ τινος βιαιότητος.

— Ἐρριέττη, ὑπέλαβε, ποῖον μέσον μετεχειρίσθη ὁ πατήρ σου, διὰ νὰ ἐπιτύχῃ τοσοῦτῳ εὐκόλως καὶ ταχέως τὴν συγκατάθεσίν σου; Ἀποκρίθητι, σὲ ἀκούω.

Ἡ Ἐρριέττη ἐφρικήσασκε καὶ ἐτήρησε σιωπὴν.

— Ἐνήγησεν ἐπὶ τῆς φαντασίας σου; σὲ ἐτρόμαξε, δὲν ἔχει οὕτως;

Ἡ βαρόνη μάτην ἀνέμενε ἀπάντησιν.

— Ἀλλ' ὀμίλησον λοιπὸν, ὀμίλησον, ἀνέκραξε μετὰ πυρετώδους ἀνυπομονησίας.

— Τίποτε δὲν ἔχω νὰ εἶπω, μητέρα μου.

— Τίποτε;

— Τίποτε, μητέρα μου.

— Ἄ! δὲν θὰ ὀμιλήσῃ, δὲν θὰ μάθω τίποτε, ἐπεφώνησεν ἡ βαρόνη συστρέφουσα τὰς χεῖρας. Ἡ κατάρρα εἶναι ἐφ' ἡμῶν!

Λυγμὸς διέκοψε τὴν φωνὴν τῆς.

— Καταλαμβάνω, ὑπέλαβε μετὰ σιωπῆν, ὁ πατήρ σου σὲ ἀπηγόρευσε νὰ ὀμιλήσῃς. . . Καὶ ὑπακούεις αὐτόν, ἐγὼ δὲ ἡ μήτηρ σου δὲν εἶμαι πλέον τίποτε!

— Ἀλλὰ σᾶς ἀγαπῶ, ἀγαπητὴ μητέρα, σᾶς ἀγαπῶ. . .

— Καὶ μὲ κάμνεις νὰ κλαίω, νὰ ὑποφέρω! . . .

— Ἄ! ἐπεθύμουν τὸν θάνατον! ἀνέκραξεν ἡ Ἐρριέττη διὰ φωνῆς συνεσταλμένης ἀφίνουσα τέλος νὰ ἐκδηλωθῆ ἡ ὀδύνη αὐτῆς.

Ἡ δυστυχὴς μήτηρ ἐξέβαλε κραυγὴν καὶ ἐναγκαλισθεῖσα τὴν θυγατέρα τῆς.

— Βλέπεις, εἶπεν, ὑποφέρεις, εἶσαι δυστυχὴς, ἐπειδὴ θέλεις ν' ἀποθάνῃς.

(ἰκνολουθεῖ)